Երկուշաբթի, 28 Յունուար, 2013

Տէրունական Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

Սաղմոս 104

Ներբող Արարչին

Օրհնաբանէ Տէրը, ո՜վ իմ անձս:
Տէր, իմ Աստուածս, անչափօրէն մեծ ես դուն,
փառքով ու մեծվայելչութեամբ զգեստաւորուած:
Լոյս հագեր ես վերարկուի պէս, երկինքը տարածեր ես վրանի պէս:
Երկնային ջուրերէն վեր շիներ ես բարձրադիր պալատդ,
ամպերը իբրեւ կառք կը գործածես, եւ հովերու թեւերուն վրայ կը քալես:
Դուն հրեշտակները հոգի ստեղծեցիր, քեզի ծառայողները՝ բոցավառ կրակ:
Երկրագունդը իր ծիրին վրայ հաստատեցիր, որպէսզի անկէ չշեղի բնաւ:
Զգեստի փոխարէն՝ ովկիանոսներով ծածկեցիր զայն,
եւ լեռները ջուրերուն տակ մնացին. ապա զօրեղապէս հրամայեցիր,
եւ ջուրերը նահանջեցին, քու ձայնիդ որոտումէն փախուստի դիմեցին,
լեռներն ի վեր բարձրացան, հովիտներու խորը իջան,
եւ իրենց համար քու որոշած տեղերուդ մէջ ամփոփուեցան:
Քու երկնային բնակարանէդ կ'ոռոգես լեռները,
եւ պարգեւած պտուղներովդ կը կշտացնես աշխարհը:
Անասուններուն համար խոտ կը բուսցունես,
եւ կ'աճեցնես տունկերը, որ մարդը կը մշակէ, որպէսզի հողը կերակուր պարգեւէ,
գինի՝ որ մարդուս սիրտը կ'ուրախացնէ, ձիթաիւղ՝ որ անոր դէմքը կը փայլեցնէ,
եւ ուտելիք՝ որ մարդս կը զօրացնէ:
Տիրոջ փառքը թող որ յաւիտեան մնայ,
Օրհնաբանէ Տէրը, ով իմ անձս. Օրհնութիւն երգեցէք Տիրոջ:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՂՕԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխահիս խաղաղութիւն:
Եւ հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած հարցն մերոց, որ ապաւէն ես ննջելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,
Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ԱՂՕԹՔ

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ԾՆՆԴՈՑ 1:1-2

«Որքանով մեր ականջները արժանի են լսելու ստեղծագործութեան պատմութիւնը: Որքանով մեր հոգիները պատրաստ են ընդունելու այսպիսի բարձր դաս մը: Որքանով մեր միտքերը յստակ ու մաքուր են, եւ չեն մշուշոտուած երկրաւոր խորհուրդներով:...Այս բացատրութիւնները չեն տրուած զնահատուելու համար լսողներու կողմէ, այլ՝ որպէս փրկութիւն, անոնց, որոնք ասով կը դաստիարակուին» Բարսեղ Կեսարացի:

«*Եթէ ձեզմէ մէկը մարգարէ ըլլայ, ես Տէրս ինքզինքս տեսիլքի մէջ կը ճանչցնեմ անոր, կամ երազի մէջ կը խօսիմ անոր հետ: Բայց իմ ծառաս Մովսէս այնպէս չէ, որ իմ բոլոր տանս մէջ հաւատարիմ է. անոր հետ բերնէ բերան, յայտնապէս կը խօսիմ եւ ոչ թէ առակով ու անոր Տիրոջ կերպարանքը կը տեսնէ*» (Թուոց 12:6-8): Ահա այս բացատրութեան լոյսին տակ Մովսէս մեզի կը ներկայացնէ ստեղծագործութեան պատմութիւնը:

Շատ մը իմաստասիրական դպրոցներ եկան իրենց բացատրութիւնները տալու աշխարհի ստեղծագործութեան, սակայն, երբեք ալ չմնացին մնայուն ու կայուն, այլ՝ ընդհակառակը, մէկը միւսը ժխտելով ու հակասելով:

«**Սկիզբէն Աստուած երկինքն ու երկիրը ստեղծեց**»: Սկիզբէն, որպէս երբէք չկարծուի, թէ աշխարհը սկիզբ չունէր: Ստեղծեց, ասով ցոյց տալու, թէ Ստեղծիչը ինչ որ ստեղծեց, մէկ բաժին մըն է Իր վեհութենէն: Ինչպէս որ բրուտը: Ստեղծեց եւ ոչ թէ շինեց: Շինել բան է մը, ստեղծել ոչինչէն: Այս բոլորի ստեղծիչը Աստուած Ինքն է, անով զԻնք ճանչնալու, որպէս Իր սիրոյն դրսեւորումը, երբ ամէն ինչ ստեղծեց նպատակի մը համար: Երկինքն ու երկիրը: Երկու ծայրամասերը, նախապատուութիւնը տալով երկինքին, երկնայինին: Միւս կողմէ, նաեւ ցոյց տալու թէ Տէրը ինքն ստեղծիչը երկու ոլորտներուն:

Յստակ է, որ եթէ ստեղծուած մը կայ, կայ նաեւ ստեղծող մը, որ պէտք է ըլլայ յաւիտենական եւ ստեղծուած չըլլայ, այլ մնայուն ԳՈՅ թէ՛ անցեալին, թէ՛ ներկային եւ թէ ապագային: Ուրեմն, «Սկիզբէն ստեղծեց» կը նշանակէ, ոչ թէ ժամանակը ճշդելու իմաստով, այլ՝ ըսելու համար, որ ժամանակ մը կար, երբ աշխարհը, տիեզերքը չկար, եւ ստեղծուեցաւ Աստուծոյ միջոցաւ:

«**Երկիրը անձեւ ու պարապ էր**»: Աստուած ոչ միայն սկիզբէն եւ ոչինչէն ստեղծեց, այլ նաեւ ձեւաւորեց ու լեցուց կեանքով՝ բուսական, կենդանական ու մարդկային: Ահա այստեղ ցոյց կը տրուի աստիճանական ու հանգրուանային ստեղծագործութեան կերպը:

«**Անդունդին վրայ խաւար կար**»: Գիտութեամբ գիտենք, այն չորս տարրերը, որոնցմով ստեղծուած ըլլար տիեզերքը՝ օդ, ջուր, հող եւ կրակ: Նաեւ ջուրով ծածկուած ըլլալու հասկացողութիւնը:

«**Աստուծոյ Հոգին ջուրերուն վրայ կը շրջէր**»: Աստուծոյ Հոգիին դերը ստեղծագործութեան մէջ, արդիւնաւորելու, ջերմացնելու: Միւս կողմէ, ջուրերը խորհրդանիշ մկրտութեան ջուրին: Այստեղ նաեւ կարելի է տեսնել Ս. Երրորդութեան ներկայութիւնը: